

(al Nusra, f.s.a.) απ' την βόρεια συριακή συνοριακή πόλη Al-Rai προς τα δυτικά, εναντίον του isis. Χωρίς φανερή τουρκική υποστήριξη· και χωρίς επιτυχία (προς το παρόν). Η απόσταση που χωρίζει τον "απελευθερωμένο" θύλακα της Jarabulus και την Al-Rai είναι καμιά 30αριά χιλιόμετρα.

Αυτά στις 2 του μήνα. Στις 3 το πρωί μπήκαν απ' τα σύνορα κοντά στην Al-Rai καμιά 15αριά τουρκικά τανκς (παρέα μ' όλα τα υπόλοιπα) και μέσα σε λίγες ώρες (αργά το απόγευμα του Σάββατου) η απόσταση ανάμεσα στον "απελευθερωμένο" θύλακα της Jarabulus και την ζώνη της Al-Rai ήταν μικρότερη από 6 χιλιόμετρα. Την ώρα που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές οι δύο περιοχές θα έχουν ενωθεί...

Έτσι ο τουρκικός στρατός "εξασφαλίζει" κατ' αρχήν αυτό το κομμάτι των τουρκοσυριακών συνόρων. Μένει να φανεί το πλάτος που θέλει γι' αυτή την "ζώνη ασφαλείας". Περιλαμβάνει και την Al-Bab, λίγες δεκάδες χιλιόμετρα νοτιότερα;

Περιττό (;) να πούμε ότι (και) αυτή η προώθηση του τουρκικού στρατού, απ' την Al-Rai προς τα ανατολικά, έγινε σαν περίπατος. Ο isis απλά απέσυρε τις δυνάμεις του...

Επιβεβαιώνεται, επιπλέον, η αδυναμία των "φιλικών" προς την Άγκυρα ενόπλων να κρατήσουν μόνοι τους αυτές τις περιοχές. Για να καταλάβουν τρία ή τέσσερα χωριά δίπλα στην Al-Rai (πάντα προς τα ανατολικά) οι al-Nusra, f.s.a. and co. είχαν χαλάσει 2 με 3 ημέρες μαχών με τον isis· για να τα χάσουν αμέσως μετά, σε μια αντεπίθεση (του isis). Ενώ ο τουρκικός στρατός; Χαλαρά και σε ρυθμό παρέλασης, έκανε τετραπλάσια δουλειά σε λίγες ώρες...

Κυριακή 4 Σεπτέμβρη 2016

Αποστολή εξετελέσθη (: η πρώτη φάση της). Όπως το λέγαμε χτες. Η Άγκυρα "σφράγισε" τα σύνορά της με τη συρία έναντι του isis. Το μυθικό "απόλυτο κακό" ηττήθηκε "κατά κράτος". Η ήττα του είναι, μάλιστα, ακόμα πιο βαριά αν σκεφτεί κανείς αυτά τα δύο: α) τώρα, χωρίς σύνορα με την τουρκία, ο isis δεν θα μπορεί να ανεφοδιάζεται (γενικά) - ε; Και β) είναι αμφίβολο εάν έριξε έστω και δέκα σφαίρες (ο isis) για να υπερασπιστεί αυτήν την τόσο ζωτική (;) γι' αυτόν λωρίδα γης. Απλά τα μάζεψε και έφυγε. Οι άλλοι, ο f.s.a., έριξαν παραπάνω σφαίρες. Όποιος ενδιαφέρεται μπορεί να τις μετρήσει στα σχετικά βίντεο· είμαστε σίγουροι ότι στη διάρκεια της επιχείρησης δεν πυροβόλησαν παρά μόνο για τις ανάγκες των ερίκ βιντεοσκοπήσεων της προέλασής τους. Με δυο λόγια: η δουλειά έγινε "μάρς"! Τέτοιο στρατιωτικό περίπατο ούτε ο Ιούλιος Καίσαρας δεν είχε κάνει στον καιρό του!

Και τώρα; Το λογικό και αναμενόμενο είναι ο τουρκικός στρατός να προχωρήσει "σε βάθος". Από στρατιωτική άποψη (του είδους "προστασία των συνόρων μας") δικαιολογείται να απλωθεί νοτιότερα, ως μερικές δεκάδες χιλιόμετρα. Δεν είναι υποχρεωτικό η "εμβάθυνση" να (έχει) ξεκινήσει τις ώρες που διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Η Άγκυρα μπορεί να περιμένει λίγο. Το τέλος της συνόδου των g20 στο Πεκίνο. Ή, απλά, την ανασύνταξη των δυνάμεων μετά τα επινίκια. (Ίσως ο isis αναγκαστεί να προβάλει μια κάποια αντίσταση τώρα... Αλλά πάλι ουαί τοις ηττημένοις...)

Και μετά; Αυτό το "μετά" είναι που βρίσκεται πάνω και κάτω απ' τον πάγκο...

ΣΥΡΙΑ

Παρασκευή 2 Σεπτέμβρη 2016

"Εσωτερικοί καυγάδες"; Ενώ το ζήτημα της τουρκικής εισβολής βρίσκεται πάντα στην "πρώτη γραμμή" της διεθνούς δημαγωγίας (με διάφορες δηλώσεις πολιτικών βιτρινών) μια άλλη εξέλιξη στο πεδίο - μάχης - συρία περνάει μάλλον απαρατήρητη· ωστόσο την βρίσκουμε ενδιαφέρουσα.

Η (μαρτυρική κυριολεκτικά) πόλη Hama βρίσκεται στον έλεγχο των κυβερνητικών απ' τα τέλη του 2014. Η συνοριακή γραμμή με την περιοχή που ελέγχουν οι αντι-Άσαντ ένοπλοι, καμιά 30αριά χιλιόμετρα βόρεια της πόλης, ήταν μέχρι πριν λίγες βδομάδες ήρεμη.

Τώρα έχει ξεκινήσει μια επίθεση εκ μέρους των αντικαθεστωτικών· και η σταθερή προέλασή τους προς την Hama. Παρότι ο δρόμος δεν είναι ανοικτός βρίσκονται ήδη σε απόσταση περίπου 5 χιλιομέτρων απ' την άκρη της πόλης, έχοντας καταλάβει ενδιάμεσα πάνω από μια ντουζίνα χωριά. Εκείνο που βρίσκουμε αξιοσημείωτο είναι ότι παρά τις περί του αντιθέτου δηλώσεις αυτών των αντικαθεστωτικών, η ρωσική αεροπορία έχει συμβολική έως καθόλου συμμετοχή στην αντιμετώπισή τους· ως την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές.

Πως μπορεί να εξηγηθεί αυτή η "ρωσική αδράνεια" στην υπεράσπιση της Hama, ειδικά σε μια περίοδο που η "μάχη του Aleppo" είναι σε ύφεση, οπότε δεν στέκει η δικαιολογία "τα αεροπλάνα μας είναι απασχολημένα αλλού", ε; Δεν ξέρουμε.

Επειδή, όμως, ο Άσαντ και το καθεστώς του έχουν επιδείξει μια μάλλον μονοκόμματη αντίληψη του πως κινούνται εδώ και χρόνια, θα μπορούσαμε να υποθέσουμε (πρόκειται μόνο για υπόθεση...) ότι οι ρωσικές "παραλείψεις" (για να το θέσουμε κομψά) στην έγκαιρη αντιμετώπιση των ανταρτών που προχωρούν απ' τα βόρεια προς τη Hama είναι ένα είδος ελαφρού τραβήγματος του χαλιού (εκ μέρους της συμμάχου Μόσχας) προς γνώση και συμμόρφωση... Μπορείς μόνος σου; Δεν μπορείς... οπότε... - είναι σα να λείπει προς τον Άσαντ...

Με ποιο επίδικο; Εδώ ούτε υποθέσεις δεν μπορούμε να κάνουμε.

Παρασκευή 2 Σεπτέμβρη 2016

"Ασφαλής ζώνη"; Αν και απ' την μεριά της Άγκυρας η "επιχείρηση ασπίδα του Ευφράτη" δεν περιγράφεται με τον τρόπο που θα περιγραφόταν 1 ή 2 χρόνια πριν, στο βαθμό που ευοδωθεί θα έχει πετύχει την δημιουργία μιας "buffer zone" μήκους σχεδόν 100 χιλιομέτρων (και πλάτους άγνωστο πόσο) των συρο-τουρκικών συνόρων, απ' τη μεριά της συρίας.

Από στρατιωτική άποψη αυτή η "τάση" είναι σαφής, ειδικά εφόσον παράλληλα με την "ασπίδα του Ευφράτη" που απλώνεται προς την δύση, κινήθηκαν και οι αντι-Άσαντ ένοπλοι (al Nusra, f.s.a.) απ' την βόρεια συριακή συνοριακή πόλη Al-Rai προς τα δυτικά, εναντίον του

isis. Χωρίς φανερή τουρκική υποστήριξη· και χωρίς επιτυχία (προς το παρόν). Η απόσταση που χωρίζει τον "απελευθερωμένο" θύλακα της Jarabulus και την Al-Rai είναι καμιά 30αριά χιλιόμετρα.

Πρόκειται για ορεινές περιοχές με διάσπαρτα μικρά χωριά ή/και κωμοπόλεις. Στην περίπτωση που "αδειάσει" απ' τον isis θα χρειάζεται οπωσδήποτε παρουσία του τουρκικού στρατού· οι υπάρχουσες δυνατότητες των ανταρτών δεν είναι αρκετές για να την κρατήσουν.

Κι ενώ ένα τέτοιο ενδεχόμενο δεν αφορά τις επόμενες ημέρες ή και βδομάδες, είναι εύλογο το ερώτημα αν (και με ποιες διαδικασίες) η Άγκυρα θα κηρύξει αυτήν την περιοχή (αν και όταν την "καθαρίσει") ασφαλή για την επιστροφή προσφύγων πολέμου. Σ' αυτήν την περίπτωση ο όποιος τουρκικός στρατός θα νομιμοποιηθεί μεσοπρόθεσμα σαν προστάτης των επαναπατριζόμενων...

Ωστόσο μια τέτοια ιδέα (εντός ή εκτός εισαγωγικών) δεν θα ακουγόταν άσχημα σε διάφορα αυτιά στην ευρώπη. Θα έμοιαζε σαν "λύση στο πρόβλημα των προσφύγων", ακόμα κι αν πρόκειται για ένα τερατώδες πρόσχημα...

Σάββατο 3 Σεπτέμβρη 2016

Περί καυγάδων. Μόλις χτες, σχολιάζοντας την απρόοπτη εξέλιξη βόρεια της Hama (οι αντι-Άσαντ ένοπλοι βρίσκονται, εν τω μεταξύ, στα όρια του αεροδρομίου της πόλης...) αναρωτιόμαστε αν έχει "στραβώσει κάτι" μεταξύ Μόσχας και Δαμασκού, έτσι ώστε η ρωσική αεροπορία να "σφυράει αδιάφορα" αντί να σφυροκοπάει ανελέητα τους αντάρτες. Δεν ξέραμε όμως τι θα μπορούσε να είναι.

Ένας φίλος του Sarajeno μας υπέδειξε κάτι που έχει ενδιαφέρον· και, επιπλέον, ίσως εξηγεί το τι έχει "στραβώσει". Φαίνεται ότι αποκαλύπτεται έμμεσα: χτες (2/9) η Μόσχα έκανε μια μάλλον "κουφή" πρόταση ... στο Τόκιο (!): να συμμετάσχει στην (υπό την ρωσική αιγίδα) ανθρωπιστική βοήθεια... στη συρία (!). Αυτό, την ώρα που η ακροδεξιά ιαπωνική κυβέρνηση έχει αλλάξει το στρατιωτικό δόγμα της, και ψάχνει ευκαιρία να συμμετάσχει ενεργητικά σε "θερμά μέτωπα" του πλανήτη· πάντα για "αμυντικούς σκοπούς"... Την ώρα που είναι πολύ πιθανό ότι η Μόσχα θα έχει αργά ή γρήγορα σοβαρούς μπελάδες με τον νεο-μιλιταρισμό του ιαπωνικού καπιταλισμού... Την ώρα που τα δύο κράτη δεν έχουν καν υπογράψει μεταξύ τους την λήξη του 2ου παγκόσμιου πολέμου (Κουρίλες νήσοι γαρ...)!

Τι μύγα τσίμπησε το ρωσικό καθεστώς και απευθύνθηκε στο Τόκιο ... για την συρία; Μύγα κινέζικη: το γεγονός ότι το Πεκίνο ψάχνει "παρτίδες" με το καθεστώς Άσαντ, χωρίς (κατά τα φαινόμενα) να έχει συμφωνήσει νωρίτερα τι και πως με τη Μόσχα... Όχι μόνο οικονομικές αλλά ακόμα και στρατιωτικές παρτίδες: ο κινέζος στρατηγός Guan Youfei (διευθυντής του γραφείου διεθνών σχέσεων του κινεζικού επιτελείου) επισκέφτηκε την Δαμασκό στις 16 Αυγούστου, κουβέντιασε με τον υπ.αμ. του Άσαντ Fahad Jassim al-Freij, και, μεταξύ φιλοφρονήσεων και αχλαδιού, κουβέντιασαν το ενδεχόμενο να "παρκάρουν" κινεζικά μαχητικά σε συριακό έδαφος, για να βοηθήσουν (βομβαρδίζοντας) τον "αγώνα κατά της τρομοκρατίας"...

Κινεζικά πολεμικά στη συρία χωρίς την έγκριση της Μόσχας; Τι είναι εδώ; American bar? "Φίλοι φίλοι με το Πεκίνο, δεν θα τσακωθούμε ανοικτά γι' αυτήν την λεπτομέρεια, αλλά μήπως το παρακάνει το κινεζικό καθεστώς;" (θα σκέφτηκαν στη Μόσχα). "Ας καλέσουμε κι εμείς του ιάπωνες, λοιπόν"...

"Φίλοι φίλοι με τον Άσαντ, αλλά θέλει κινεζικά βομβαρδιστικά για να τον βοηθήσουν; Ε, ας τα

περιμένει" (θα σκέφτηκαν στη Μόσχα). "Κράτει..." - και οι αντι-Άσαντ αντάρτες προ των πυλών της Hama... Φαίνεται ότι "εκτίμησαν σωστά" την "αποχή" των ρωσικών βομβαρδιστικών· όπου "εκτίμησαν σωστά" μπορείτε να βάλετε "έμαθαν από κάποιον πουλάκι..."

Ακόμα κι αν αυτά δεν είναι κόντρες πρώτης γραμμής (σαν καυγαδάκια μεταξύ "φίλων" μας φαίνονται· φίλων που, ωστόσο, είναι καπιταλιστικά αφεντικά και ποτέ δεν πρόκειται να ξεχάσουν τα συμφέροντά τους) έχει σημασία να τα έχει υπ' όψη του όποιος ενδιαφέρεται για την εξέλιξη του 4ου παγκόσμιου πολέμου. Γιατί αυτές οι "λεπτομέρειες" όχι μόνο φωτίζουν γεγονότα (που μπορεί να είναι δευτερεύοντα, μπορεί όμως να είναι και σημαντικά) αλλά, κυρίως, δείχνουν πόσο πόλεμος επικράτησης είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος.

Ακόμα κι αν γίνεται στη συρία...

Σάββατο 3 Σεπτέμβρη 2016

Και οι διεθνείς αντιδράσεις; Η Ουάσιγκτον διαμαρτύρεται (ειδικά εάν ο τουρκικός στρατός "κτυπάει" τις ypg...) Η Μόσχα παριστάνει ότι διαμαρτύρεται. Και η Τεχεράνη επίσης. Το Βερολίνο είναι πιο κυριολεκτικό: η παραμονή του τουρκικού στρατού στο συριακό έδαφος δεν θα πρέπει να είναι μακρόχρονη - τάδε έφη Σταινμάγερ... Ακριβώς: μην στρογγυλοκαθήσετε (για πάντα).

Κανείς πάντως (και δεν είναι λίγοι με αεροπορία στην συριακή επικράτεια) δεν έχει διανοηθεί να ενοχλήσει την τουρκική "ασπίδα του Ευφράτη". Και (παράξενο;) το ίδιο το καθεστώς Άσαντ, μετά απ' τις καταγγελίες της πρώτης ημέρας σωπαίνει. Σημαίνουν κάτι όλα αυτά; Οι πραγματικά ενοχλημένοι θα πρέπει να αναζητηθούν στο Ριάντ, στο Τελ Αβίβ και στην Ουάσιγκτον. Όχι γι' αυτήν καθ' εαυτήν την τουρκική επιχείρηση. Όσο, κυρίως, για το γεγονός ότι (απ' όσο μπορούμε να ξερουμε) έγινε "ερήμην" των πιο πάνω, και ειδικά της Ουάσιγκτον. Υποτίθεται ότι τα αμερικανικά επιτελεία είχαν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Άγκυρα θα μπουκάρει έτσι κι αλλιώς, και ετοιμάζαν καμιά 100άρα "επίλεκτων" για να συμμετάσχουν στην παρέλαση και, ουσιαστικά, να ελέγχουν την κατάσταση. Αλλά ο τουρκικός στρατός μπήκε προς Jarabulus μεριά στις 24 Αυγούστου χωρίς τα αμερικανικά κομμάτια· για να δείξει στην Ουάσιγκτον (αν χρειαζόταν...) ότι "δεν ρωτάει"· όχι, σίγουρα, την άλλοτε "μόνη υπερδύναμη".

Όχι, λοιπόν, η τουρκική εισβολή αλλά οι "όροι" της προκαλούν έναν κάποιον εκνευρισμό στους οπαδούς της διάλυσης της συρίας και του "δημιουργικού χάους" στη μέση Ανατολή. Φυσικά έχουν να ελπίζουν σε κάτι: η Άγκυρα θα φτιάξει την buffer zone που θέλει και θα "ηρεμήσει".

Αυτό είναι, ολοφάνερα, το άμεσο. Είναι σίγουρο, όμως, ότι δεν υπάρχουν, επιπλέον, μεσοπρόθεσμοι και μακροπρόθεσμοι στόχοι απ' την μεριά της Άγκυρας και των συμμάχων της στο συριακό πεδίο μάχης;

Είναι σίγουρο αυτό;

Σάββατο 3 Σεπτέμβρη 2016

Ανταπόκριση; Απ' τον βυθό... Πολεμικοί ανταποκριτές δεν είμαστε, ούτε θέλουμε... Όμως... Αν είναι να ακούσετε γι' αυτά σε δύο ή τρεις ημέρες, καλύτερα να τα ξέρετε από τώρα.

Γράφαμε μόλις μια μέρα πριν ("ασφαλής ζώνη"; 2/9): ...κινήθηκαν και οι αντι-Άσαντ ένοπλοι